

ROBINSON

noviny pro děti každého věku

zdarma

svět dětí

Vážná slova úvodem

„Zneužívání dětí nelze tolerovat v jakékoliv formě či obsahu. Pokud se nám nedaří chránit ty nejzranitelnější – děti, zapíráme svou lidskost, zrazujeme tradice a riskujeme vlastní budoucnost. Dětství si zasluhuje nejvyšší ochranu.“ odsuzuje snahy o legalizaci některých forem dětské pornografie Pavla Gomba, ředitelka UNICEF ČR.

Informační technologie a internet se staly nedílnou součástí moderního života a hrají důležitou roli ve vzdělávání a sociálním rozvoji dětí. Děti však vystavují také novým a rychle se vyvíjejícím formám zneužívání.

Dejte přečíst rodičům!

V prvním souhrnném globálním reportu „Children in the Digital World“, vydaném v roce 2017, UNICEF upozorňuje na rizika digitálního světa pro děti, mezi něž patří šíření nepravdivých nebo škodlivých informací, materiály s násilným, nenávistným nebo pornografickým obsahem, zneužívání dětí, gambling nebo kyberšikana. Tento obsah je pro děti škodlivý, ať již mu jsou vystaveny jako čtenáři a příjemci, nebo v roli aktéra či obětí v rukou dospělých.

Během pandemie COVID-19, kdy rodiny zůstávají doma, je pravděpodobné, že děti tráví mnohem více času na internetu. Výuka, povídání s přáteli a blízkými, cvičení, lekce zpěvu a hry na hudební nástroje – to vše se přesunulo do online prostoru.

Vloni UNICEF zveřejnil výzkum Mladé hlasy 2020: Děti v nouzovém stavu, který mimo jiné upozornil na to, že volný čas během lockdownu české děti tráví především aktivitami na počítači, telefonu nebo herní konzoli. 78,8 % českých dětí ve věkové skupině 9 – 13 let tráví na Internetu více než dvě hodiny denně, čtvrtina českých dětí dokonce více než čtyři hodiny denně (čas strávený online výukou se do této statistiky nezapočítává). Co se týče aktivity na sociálních sítích, 31,5 % dětí ve věku 9 – 13 let je aktivní na Facebooku, 38 % na Instagramu a 29,8 % na TikToku.

Být neustále ve spojení s okolním světem dětem pomáhá mírnit dopady současné situace a umožňuje jim alespoň částečně pokračovat v každodenních aktivitách. Zároveň však internet představuje řadu výzev pro každého rodiče. Jak maximálně využít toho, co internet nabízí, a zároveň minimalizovat potenciální rizika a nebezpečí, která dětem na internetu hrozí? Najít rovnováhu je nelehké i za normální situace, nyní vše ještě ztěžuje krize způsobená pandemií.

Proto přinášíme pět doporučení, jak zajistit, aby děti zůstaly v bezpečí i online:

1. Chraňte děti tím, že budete otevření

Promluvte si se svými dětmi otevřeně o tom, s kým a jakým způsobem denně komunikují. Pomozte jim poznat jak hodnotu vlídné a chápavé interakce, tak nevhodný nebo škodlivý kontakt, který je nutno odmítnout. Domluvte se s dětmi, že pokud budou mít v online prostředí nepříjemný zážitek, budou o tom okamžitě informovat Vás nebo jiného dospělého, kterému důvěřují. Buďte obezřetní, pokud Vaše dítě při aktivitách na internetu projevuje rozrušení, smutek nebo má tendenci tajnůstkářit.

pokračování na str. 2

www.unicef.cz

Jan Ámos Komenský, nazývaný též učitel národů, koncem loňského roku „oslavil“ krásné 350. narozeniny. Protože jsme neměli příležitost, abychom mu poblahopřáli, činíme tak dodatečně i my za Robinsona. Do redakce nám přišla spousta gratulačních dopisů, které děti tomuto učiteli poslaly. My jsme vybrali jeden za všechny...

Milý Jendo!

Co bych Ti tak mohla napsat o dnešním školství? Kdybychom měla mluvit o početnosti dětí ve třídách, tak to se určitě zlepšilo. V normálních třídách je běžně něco mezi 20-30 žáky, pak jsou tu ale samozřejmě také menší školy, ve kterých někdy funguje způsob malotřídek, nebo třeba Montessori škola, tam se to dělí na trojčky.

Já jsem vyzkoušela všechny tři, co jsem tu zmínila. Malotřídky a normální školy jsou úplně stejné, až na ty počty žáků ve třídách. V tomhle ohledu mi vyhovuje více ta malotřídky, právě kvůli nižšímu počtu lidí a také kvůli spojeným třídám napříč ročníky. Když jsem byla v první třídě, tak jsme měli třídu se třetíky a mě hrozně bavilo poslouchat starší, jak se učí vyjmenovaná slova.

Ale zase zpátky k tomu, jak je na tom školství. Půjde mi, že na to, jakou práci mají učitelé se žáky, dostávají v naší republice zapláceno dost bídne, s čímž souvisí, že se do téhle profese hned tak někdo nehne. Navíc školství u nás by bylo potřeba více přizpůsobit žákům, kteří žijí v nynější době. Žáky totiž častokrát výuka nudí a není divu, když mají celý den sedět v lavici a jenom poslouchat učitele. V učivu je navíc spousta věcí, které se nijak v životě nevyužijí a daly by se nahradit nějakými užitečnějšími, jako třeba finanční vzdělání, to bych klidně zařadila jako samostatný předmět. V minulosti tento systém nejspíš fungoval a vyhovoval žákům, ale každá generace lidí je trochu jiná. Třeba generace žáků, co budou chodit do školy po nás, budou potřebovat zase jiný způsob výuky než my. Důležité je zvládnout je i vyslechnout a nejlépe se pokusit i přizpůsobit jim výuku, samozřejmě v rámci možností.

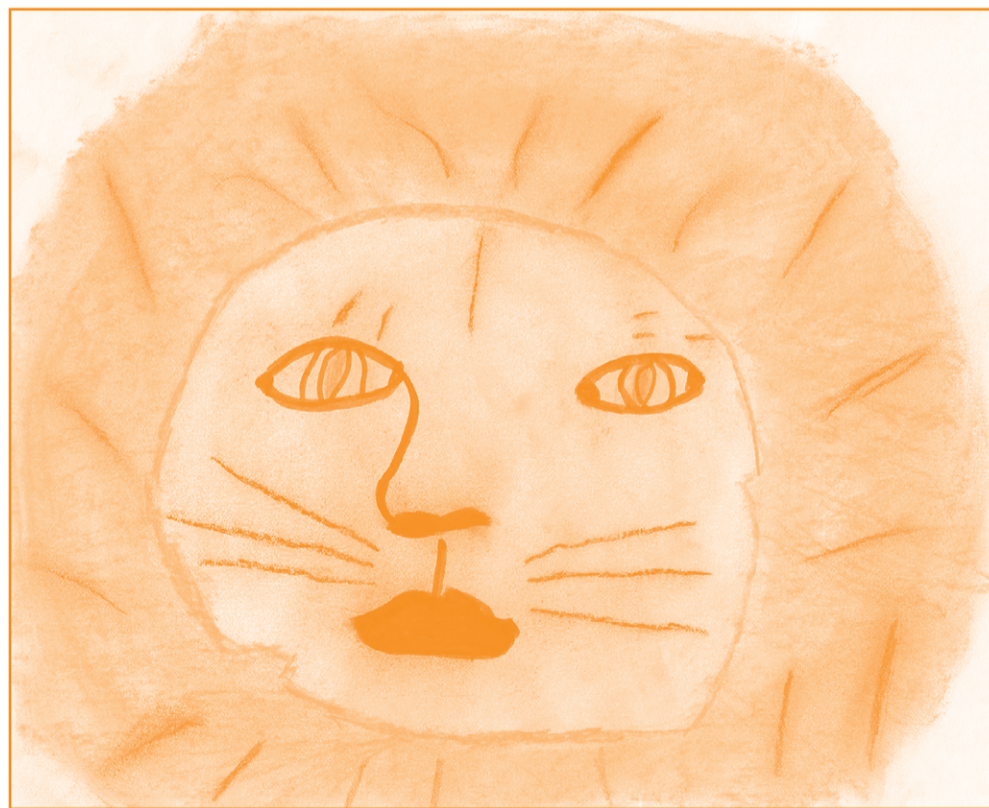
Tohle je hlavně shrnutí pro normální školy. Já momentálně chodím do Montessori školy a nemůžu si ji vynachválit, protože třeba přístup učitelů k žákům je úplně jiný. Komunikují se žákem napřímo, a až když nefunguje komunikace mezi žákem a učitelem, přesouvá se to na komunikaci mezi učitelem a rodiči. Díky tomuto vědí, co žáky víc zajímá a co ne, s čímž následně pracují. Do výuky jsou i přidány určité činnosti, které žáka připraví na následný samostatný život.

Jinak tohle je naše školství hodně ve zkratce, takže to ber s určitou rezervou a vztahuje se to jenom na školství v ČR. Školství ve světě se hodně liší stát od státu. O tomhle všem bych zvládla mluvit dlouho, ale upřímně, už se docela zamotávám do toho, co jsem napsala, a obávám se, že kdybych ještě chvíli psala, tak text nebude dávat žádný smysl.

Doufám, že si to tam někde v nebi užíváš.

S pozdravem

Jolana, ZŠ Národní - Montessori, Prachatice

Ilustrace: Adéla, ZŠ a MŠ Albrechtice nad Vltavou

Hladová žehlička

Mamka žehlí a já sedím u toho samého stolu, kde se snažím pracovat. Najednou se ale zadívám na žehličku...

Ta bestie sedí vedle mě a čeká, až se chopí další kořisti. Upírá na mě několik párů očí, ze kterých strašlivě srší páru. Když přijde její čas, zakousne se do zelených kalhot a samou nenasytností na ně vyplivne několik chvilových slin. Tím je omráčí a dorazí oblaka mlhy, které se podobají té při odporném šedém mlhavém dni. Ticho. Kalhoty splácle leží, jako by se z posledních sil vzdávaly. Hladový stroj si sedne a spokojeně pozoruje, jak mamka jeho kořist pohřbívá a pokládá na hromadu předchozích obětí. Oddychuje. Po odpočinku se obluda vrhá na další sousto a opakuje svůj nechutný rituál.

Pro jistotu odcházím pracovat jinam, aby se do mě rozežraná žehlička také nepustila. Ještě že nemá bezedný pupek. Naštěstí vždy, když má dost, vychladne a jde spát.

Ludmila, ZŠ Národní - Montessori, Prachatice

dnes čtete

1.

**Pro děti i dospělé
Velké narozeniny**

2.

**Nejdražší kamarádka
pro život**

3.

**Toulky
po jižních Čechách**

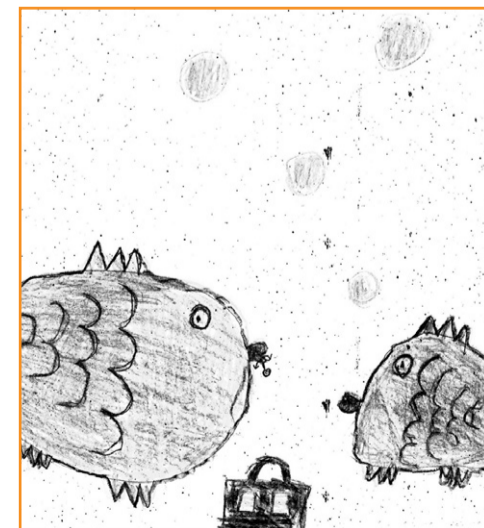
4.

**Laskaví obyvatelé
škol**

Zvědavý Bublina

Bublina je malý zvědavý kapr. Bydlí se svou rodinou v rybníku U Velké vlny. Chvilí neposedí a pořád se na něco vyptává. Právě dnes má narozeniny a už se nemůže dočkat oslavy a dárků. Také má poprvé přijívat na návštěvu jeho starý strýček, který se jmenuje stejně jako on, Bublina. Už se ho nemůže dočkat. Strýček prý proplaval skoro celý svět, a tak se těší, až mu o tom bude vyprávět. A ještě než maminka stačila uvařit oběd, objevil se strýček s velkým kufrem u dveří. Přinesl totiž dárky všem. Bublina ale nejvíce zajímala divná lesklá věc, kterou měl strýček u pusy. „To je háček, Bublino,“ řekl strýček. „A když jsem byl tak malý jako ty, taky jsem byl tak neposedný a zvědavý. Jednoho dne jsem kousek pod hladinou uviděl krásnou třpytivou věc a plaval rychle pro ni. Můj tatínek mi sice zakazoval plavat tak daleko od domu, ale já ho neposlechl.“ A tak se Bublina dověděl o lidech, kteří si říkají rybáři. Sedávají na břehu rybníka a lákají zvědavé ryby neposedy na blýskavé hračky. Strýček měl štěstí, že se rybářům vytrhnul, ale většina zvědavců takové štěstí nemá a už je nikdy nikdo neuvidí. Na tohle dobrodružství mu zůstala památka, zaseknutý háček u pusy. Malého Bublina strýčkova příhoda tak vystrašila, že už nikdy nebude tak neposedný a zvědavý.

text a ilustrace: Filip
ZŠ a MŠ Albrechtice nad Vltavou

Každý z nás se už setkal se situací, kdy otočil doma nebo ve škole kohoutkem a NIC. Bylo to nepřijemné, byli jsme naštvaní, ale vždy to byla jen otázka pár minut či hodin a z kohoutku už zase tekla krásná průzračná voda. A teď si představte, že takovou samozřejmost nemají všude. To, co

nám přijde přirozené a automatické v naší zemi, v jiné části naší zeměkoule je nepředstavitelné. Jsou světadíly, kde voda je nad zlato.

Nedostatkem pitné vody strádá 450 milionů dětí po celém světě. 22. březen si připomínáme jako Světový den vody.

Voda je základ života: lidé bez ní nemohou přežít, pěstovat potraviny, dodržovat hygienu ani se bránit před nemocemi. Bezpečná pitná voda je nezbytná pro zdravé dětství. Naopak znečištěná voda může dětem způsobit vážná onemocnění vedoucí k dehydrataci a smrti.

Podle nejnovější analýzy UNICEF žije **1,42 miliardy lidí** v oblastech s vysokým nebo extrémním nedostatkem pitné vody. **450 milionů z nich jsou děti.** To znamená, že **každé páté dítě nemá dostatek vody** k uspokojení nezbytných životních potřeb.

21. října 2020 nesou děti v Demokratické republice Kongo kanystry s pitnou vodou do tábora Kilunga v provincii Tanganika. Pro vysídlené obyvatele ve východní části DRC Kongo je přístup k čisté vodě naléhavým problémem. Chodit pro vodu je často úkolem dětí, které pro ni vyrazí už brzy ráno.
© UNICEF/Acland

Pomozte dětem strádajícím nedostatkem pitné vody příspěvkem na projekt „Nezávadná voda“.

Například 451 Kč zajistí 5 000 tablet na vyčištění 25 000 litrů pitné vody.

Nedostatek pitné vody a hygieny neovlivňuje jen zdraví dětí. Má vliv také na jejich **správný vývoj**: závadná voda souvisí s větším rizikem podvý-

Každé páté dítě nemá dostatek pitné vody

živy a nemocí. Dostupnost pitné vody dopadá také na **vzdělávání**: v oblastech bez pitné vody chodí děti – zejména dívky – místo výuky dlouhé kilometry pro vodu, často po velmi nebezpečných cestách. Bez vody nemohou jejich rodiny a komunity pěstovat plodiny. Nedostatek pitné vody může vést k válečným konfliktům, nucenému vysídlování obyvatel, a dokonce k dětské práci.

Analýza UNICEF, která je součástí globální iniciativy *Water Security for All*, identifikuje oblasti, kde se **riziko fyzického nedostatku vody překrývá se špatnou úrovní vodohospodářských služeb**. Komunity žijící v těchto oblastech jsou závislé na znečištěné povrchové vodě, nespolehlivých vodních zdrojích nebo vodě, pro kterou musí vážít cestu déle než 30 minut.

„Globální vodní krize nepřichází, už je tu a změny klimatu ji jen zhorší,“ uvedla ředitelka UNICEF Henrietta Fore. „Děti jsou největšími oběťmi této krize. Když studny vyschnou, místo školy děti chodí pro vodu. Když se kvůli suchu neurodí dostatek potravin, děti trpí podvýživou a zaostávají. Když přijdou povodně, děti ohrožují smrtelné nemoci přenesené vodou, jako je cholera nebo úplavice. A když není k dispozici voda, děti si nemohou umýt ruce, aby se chránily před infekcemi.“

Data ukazují, že v oblastech s extrémním nedostatkem vody přežívají děti ve více než 80 zemích světa. **Největší část z nich žije ve východní a jižní Africe.** Za ní následuje západní a střední Afrika (31 %), jižní Asie (25 %) a Střední východ (23 %). **Nejvíce dětí – více než 155 milionů – strádajících nedostatkem pitné vody žije v jižní Asii.**

Nejhůře jsou na tom děti **ve 37 nebezpečných oblastech světa**, které čelí obzvláště zoufalé situaci a kde je třeba zavést okamžitá opatření. Mezi ně patří například **Afgánistán, Burkina Faso, Etiopie, Haiti, Keňa, Niger, Nigérie, Pákistán, Papua Nová Guinea, Súdán, Tanzanie a Jemen.**

Poptávka po pitné vodě se dramaticky zvyšuje, zdrojů ubývá. Kromě rychlého růstu populace snižuje dostupné množství nezávadné vody urbanizace, špatné hospodaření s vodou, změna klimatu a extrémní povětrnostní jevy. Podle UNICEF bude do roku 2040 žít v oblastech s extrémním nedostatkem pitné vody **každé čtvrté dítě.**

I když nedostatek vody dopadá na všechny,

nejvíce trpí právě ti nejpotřebnější. Děti a jejich rodiny žijící ve zranitelných komunitách čelí dvojímu problému: **vysokému nedostatku vody** a zároveň **nízké úrovni vodohospodářských služeb**. Proto jsou právě tyto komunity extrémně ohrožené klimatickými změnami a přírodními či válečnými katastrofami.

V reakci na globální vodní krizi UNICEF spouští iniciativu *Water Security for All*. Jejím posláním je **zajistit každému dítěti udržitelný přístup k pitné vodě**, který bude odolný vůči změnám klimatu. Cílem této iniciativy je mobilizovat finanční i lidské zdroje, inovace a globální společenství na pomoc dětem žijícím v rizikových oblastech, kde je největší a nejnaléhavější potřeba bezpečných, odolných a udržitelných vodohospodářských, sanitačních a hygienických služeb.

V rámci svých programů UNICEF usiluje o to, aby zajistil:

- 1. Bezpečné a cenově dostupné vodohospodářské služby:** přístup k bezpečným a cenově dostupným vodohospodářským službám, které jsou udržitelné, profesionálně spravované a nachází se v blízkosti domova zranitelných dětí.
- 2. Klimaticky odolné vodohospodářské, sanitační a hygienické služby:** pitná voda, sanitační a hygienické zázemí, které jsou odolné vůči klimatickým změnám, fungují s využitím obnovitelných zdrojů a posilují odolnost a adaptační schopnosti zranitelných komunit.
- 3. Včasné opatření nutná k prevenci nedostatku vody:** průběžné hodnocení zdrojů, udržitelný odběr vody, efektivní nakládání

Leden 2021: Konečně zapršelo. Žena sbírá dešťovou vodu z louží na státní silnici RN13 v jižní části Madagaskaru. Jiná totiž není k dispozici.
© UNICEF/Andrianantenaina

s vodou a včasná preventivní opatření.

4. Vodohospodářskou spolupráci podporující mír a stabilitu: podpora komunit a klíčových zúčastněných stran, aby spravedlivě spravování vodohospodářských, sanitačních a hygienických služeb zvýšilo sociální soudržnost, politickou stabilitu a ve válečných zónách zabránilo útokům na vodovodní a hygienickou infrastrukturu.

„Musíme jednat nyní, abychom vyřešili vodní krizi a zabránili jejímu zhoršování,“ dodává Fore. „Pitnou vodu pro každé dítě můžeme zajistit pouze prostřednictvím inovací, investic, mezinárodní spolupráce a zajištěním udržitelnosti a odolnosti vodních zdrojů vůči klimatickým změnám. Musíme jednat hned – pro naše děti a naši planetu.“

Pomozte nákupem Dárku pro život:

Dárky pro život jsou skutečné humanitární pomůcky, které denně používají pracovníci UNICEF v terénu. Mezi ně patří také hygienické soupravy, mýdla, tablety na čištění vody, sůl proti dehydrataci nebo vědra na vodu.

169 Kč – Vědro na vodu s mýdlem

Nejchudší rodiny často používají pro uchovávání vody zcela nevhodující nádoby od paliv nebo olejů, které mohou vodu kontaminovat. Uzavíratelné vědro vyrobené ze zdravotně nezávadného plastu zajistí, že děti nebudou vystaveny zbytečnému riziku nemocí. Vědro má objem 20 litrů.

377 Kč – Hygienická souprava proti nákaze

Během pandemie COVID-19 je velice důležité dodržovat základní hygienické návyky a chránit se před šířením viru. Tuto hygienickou soupravu je zároveň možné využít i na ochranu proti šíření dalších nebezpečných onemocnění, jako je ebola nebo cholera. Souprava obsahuje roušku, pár ochranných rukavic, ochranný oblek pro zdravotníka a 2 mýdla.

902 Kč – Tablety na čištění vody

Na nemoci způsobené závadnou vodou každoročně ve světě umírá 800 dětí denně. Za tuto částku můžeme zajistit 10 000 tablet na čištění vody. Každá z nich přitom zajistí 5 litrů pitné vody.

1 270 Kč – Souprava pro rodinnou hygienu

Za tuto částku můžeme pořídit velkou soupravu hygienických potřeb pro pětičlennou rodinu, kterou UNICEF dodává v případě náhle krizové situace, například po zasažení oblasti přírodní katastrofou nebo válečným konfliktem. Balíček obsahuje základní hygienické pomůcky a běžné léky a vystačí rodině na jeden měsíc, například mýdla, saponát, prací prášek, šampony, zubní pasty a kartáčky, bavlněné víceúčelové oblečení, šňůru na prádlo s kolíčky, zavírací špendlíky, kbelíky a tablety na čištění vody.

Pomoci zajistit dětem pitnou vodu můžete také zasláním DMS ve tvaru **UNICEF 90** na číslo **87 777**. Tato částka zajistí potřebným dětem **5 988 litrů pitné vody.**

www.unicef.cz

důležitá čísla

Krizové centrum pro děti a rodinu v Jihočeském kraji, z. ú.

KRIZOVÉ CENTRUM PRO DĚTI A RODINU V JIHOČESKÉM KRAJI

776 763 176

pomoc@ditvekrizi.cz

www.ditvekrizi.cz

...

LINKA DŮVĚRY PRO DĚTI ČESKÉ BUDĚJOVICE

VOLEJTE VE DNE I V NOCI:

387 313 030

spramv@gmail.com

...

LINKA BEZPEČÍ BEZPLATNÉ VOLÁNÍ ODKUDKOLIV

116 111

pomoc@rodicovskalinka.cz

www.rodicovskalinka.cz

Vydavatel, redakce:
Robinson, tř. 28. října 26, České Budějovice
e-mail: redakce@noviny-robinson.cz
www.noviny-robinson.cz
za garance OOŽP Statutárního města České Budějovice

Inzerce, grafická úprava:
STUDIO GABRETA® spol. s r.o., Praha
info@studio-gabreta.cz

Tisk: TISKÁRNA PROTISK, s.r.o., České Budějovice
Reg. č.: MK ČR 7767

Vytisknuto na recyklovaném papíru

Vydavatel se nemusí vždy ztotožnit s názory autorů publikovaných příspěvků

pokračování ze str. 1

Domluvte se společně na pravidlech – jak často, kde a jakým způsobem bude Vaše dítě počítač používat. Podívejte se spolu s dětmi na naše osvětové video, které upozorňuje na rizika sdílení na sociálních sítích, a popovídejte si o tom, jak sociální sítě využíváte Vy a Vaše děti.

2. Použijte k ochraně dětí technologie

Zkontrolujte, že na počítači Vašeho dítěte je spuštěn aktuální antivirový program a že je spuštěno nastavení ochrany soukromí. Pokud webovou kameru nepoužíváte, udržujte ji zakrytou. Zejména u mladších dětí mohou být užitečné také nástroje rodičovské kontroly, včetně bezpečného vyhledávání.

Buďte obezřetní při používání bezplatných vzdělávacích webů. Vaše dítě by nikdy nemělo poskytnout svou fotografii nebo celé jméno jako podmínku pro to, aby mohlo tyto materiály použít. Nezapomeňte zkontrolovat nastavení ochrany osobních údajů, abyste minimalizovali sběr dat.

Naučte své dítě, aby uchovávalo své osobní údaje v soukromí, zejména před cizími lidmi.

Dejte přečíst rodičům!

3. Buďte spolu i online

Vytvořte pro své dítě příležitost pro bezpečné online interakce s přáteli, rodinou a Vámi. Propojení s ostatními je v tuto chvíli důležitější než kdy dříve a může být vynikající příležitostí pro budování laskavosti a empatie i v online světě.

Pomozte svému dítěti rozpoznat věkově nevhodný obsah a dezinformace, které mohou zvyšovat obavy z nemoci COVID-19, a vyhýbat se jim. Existují ověřené online zdroje od řady důvěryhodných institucí, jako je WHO a Ministerstvo zdravotnictví, ze kterých se můžete aktuální informace dozvídat společně. Věnujte svému dítěti čas, abyste společně našli aplikace, výukové hry a další užitečné online nástroje, které odpovídají věku Vašeho dítěte.

4. Podporujte zdravé online návyky

Podporujte u svých dětí slušné a laskavé chování online i při videohovorech. Povzbudte své děti, aby byly ke spolužákům laskavé a zdvořilé, aby dbaly na to, jaké oblečení nosí, a aby se vyhýbaly videohovorům z postele. Seznamte se a své dítě se školním řádem a linkami pomoci pro hlášení kyberšikany

nebo nevhodného online obsahu.

Protože děti tráví více času online, mohou být více vystaveny reklamě na nezdravé jídlo, škodlivé rasové či genderové stereotypy nebo obsah, který není vhodný pro jejich věk. Pomozte jim rozlišit reklamní sdělení od ostatního obsahu a využijte příležitosti společně prozkoumat, co je nevhodného na některých zobrazovaných reklamách.

5. Dejte svým dětem prostor se vyjádřit a bavit se

Trávení času doma může být pro Vaše děti skvělou příležitostí ke sdílení jejich názorů a postojů online. Podpořte své dítě, aby využilo výhod dostupných internetových materiálů, které je rozvíjí a obohacuje, jako jsou online cvičení pro děti nebo videohry, které vyžadují fyzický pohyb. Nezapomeňte vyvažovat trávení času online s offline aktivitami, včetně času stráveného venku, pokud je to možné.

Je jasné, že internet je dobrý sluha, který nám pomáhá a vzdělává nás. Ale na druhé straně je to také zlý pán, pokud se dostane do rukou toho, kdo ho chce zneužít. **Buďme na pozoru!**

www.unicef.cz

... a když se vrátila domů, měla v hlavě plno dojmů, o které se s vámi podělí. Navštívila řadu jihočeských měst, městeček a obcí, poznala, jak lidé tu a tam dokážou zacházet s odpady. Setkala se s mnoha zvířecími kamarády a nyní se chce o vše podělit s vámi. Začíná vyprávět a pokračovat bude i příště...

Když se vydra Alžběta vydala na cestování...

Papírové růže

Bylo krásné časně ráno, když se na opuštěné cestě, která vede mezi lukami a lesem, objevila postava paní vydry Alžběty. Kam si to pomalu plavala, aby si vychutnala tu krásu, to nevěděl nikdo, protože tady ani nikdo jiný nebyl.

Plavala ze svého domova v potoce Čiperka už od prvních hodin, kdy se ohlásil rozbřesk, aby byla ve městě Blatná, které se teď vylouplo na obzoru, mezi prvními probuzenými lidmi. Budou se možná divit, co se to mezi nimi objevilo za tvora, ale vydra Alžběta věřila, že je odzbrojí svým známým kouzelným úsměvem, protože by bylo velice špatné, aby se jí snažili vyhnat.

Na všechny, nebo skoro na všechny, na které se dostane, čekají nádherné, barevné růže. Zámecká paní tentokrát vypěstovala samé červené, až jsou skoro jako červánky na dnešní obloze: „A přichystala jsem vám ještě překvapení. Jsou to růže ze vzácného papíru, které vám neuvadnou a budete se z nich těšit až do příští úrody těch živých...“

Ale po těchto krásných slovech už bylo jenom zle. Když se všichni sešli na zámecké zahrádě, papírové růže byly všude rozházené, pošlapané, zničené, některé nacpané do papírových krabic a halabala zabalené do starých novin... A ozval se smích zámeckého Všiváčka, což bylo strašidlo podřadné kategorie, ale o to s větší chutí dělalo lotroviny a přivádělo všechny kolem sebe do rozpaků.

Do všeobecného údesu se vmísila vydra Alžběta, která právě, celá udýchaná, dorazila a také spatřila tu spoušť: „Nebudeme tomu lumpovi dělat radost, že se mu podařila tahle zkáza, pojďte, společně zničené květiny uklidíme támhle do toho modrého kontejneru, aby se z nich mohl vyrobit papír pro nové růže... A já se už těším, až je dám kamarádovi bobrovi k jeho narozeninám! Mám totiž tušení, že je slaví co nevidět.“

„Když dovolíte, přidáme se k vám, abyste těch našich sestřiček vytvořili co nejvíc a rychle...“ ozvou se živé červené růže a všichni jsou okouzlení, že jsou to růže živé, když umí mluvit.

A ten zloduch se vzteky tak nafouknul, že rychle zavolal sanitku, aby ho odvezla do vyfukovací nemocnice. Samozřejmě by to byla ohromná paráda, kdyby se do příštího rozdávaní růží podařilo Všiváčka převychovat. Taková myšlenka hned napadla vydru Alžbětu, a proto ji sdělila všem. Byli z toho nápadu pař, jenom Všiváček se ošival, neboť by měl s těmi svými vylomeninami navždycky konec: „Ale za to budeš mít,“ lákají ho všichni, „džínové kalhotky s lačlíkem a klobouk, jak to mívá vrchní zahradník!“ Tak tomu už ten fešák neodolal!

Neposlušná Zdenička

Vydřička Zdenička patřila do rodiny vydry Alžběty, ale byla už od malička neobyčejně neposlušná. Když ji maminka ještě balila do plenek, ráda se odkopala, když pak dělala první krůčky, ráda se někde schovala, a když potom povyrosto- la do dnešní podoby, prostě se rozhlédla – a utekla. Všichni v rodině byli zrovna zaměstnáni nějakými povinnostmi, takže si ani zprvu nevšimli, že je milá Zdenička fuč.

Ale jí se, aspoň zatím, dařilo náramně. V tak historickém městě, jako je Jindřichův Hradec, byla Zdenička jako u vytržení. To bylo něco jiného než u nich na potoce, co se vine kolem malé vesničky...

Jenže ouha, není všechno zlato, co se třpytí, a tak padla, jak se říká, kosa na kámen. Jakmile se totiž vydřička Zdenička vymotala z bludiště ulic toho města, kde frčí hmotná vozidla a kde si ještě leckdo nedělá těžkou hlavu, co s odpady, ocitla se až na jeho předměstí u pestrobarevných kontejnerů. A mezi nimi jsou pochopitelně i ty docela černé. A do takového jednoho docela černého se zrovna chystali naskládat všelijací papíroví umaštenci: krabice od pizzy, krabičky od dortů, špinavé obaly od sušenek, flekatá krabička od bonboniéry... O kontejner právě opřeli žebřík, a už se řadí, aby ukázněně našli dovnitř.

Samozřejmě, že neopatrnou vydřičku napadlo, že by to taky mohla zkusit. A už na ni přišla na tom žebříku řada! Ovšem běda! Jedna z nejzapatlanějších krabic postřehla, že tahle k nim nepatří, vždyť jim dělá ostudu, jak je upravená a čistá, až oči přecháží! A vlastně ani není z papíru!!!

„Co ty se nám tady motáš jako zašmodrchané klubko...?“ volaly na ni obaly, „my jsme špinavé a už nás nemohou recyklovat, ale ty...?“ A nejraději by ji byly shodily, ale to by si určitě narazila nos, který do všeho strká, a to jí nepřejí. Tak ji opatrně strčily ze žebříku dolů, že to žuchlo jen mímě. A hned ji zpovídají: „Že ty jsi netaf od vydry Alžběty? Proto jsme ti zaslechly ještě za kurpění volat tvoje jméno! Seš přece Zdenička, co...?“ A jedna z krabic hned popadla mobilní telefon, který v ní nějaký kluk zapomněl, jak už od snídání chváta do školy, a zavolala Zdeniččinu tetičku Alžbětu. Od té potom dostala Zdenička pár vejlupek na kožich, aby se příště nemotala tam, kde to nezná, ale dopředu se pěkně dovolila: „Jinak bys třeba skončila na skládce jako tvoji ušmudlaní kámošové, jenomže těm to nevádí, protože je to jejich živobytí a nikomu tam nepřekáží, natož aby ho umazali...“

A ti se už také na tu skládku pohodlně vezli v nákladáku a bylo vidět, jak o překot mávají na rozlouče- nou, i když už z dálky...

Zděšení u moře

Z toho, co jsme se zatím dověděli o počínání vydry Alžběty, jistě soudíme, že dovede docela bezva kousky. Přitom to nejsou nějaké laciné kouzelnické triky, ani nemumlá nějaká zaříkadla, ale stačí jí, aby si pomyslela, na co se má proměnit, nebo co si přeje, a ono to funguje. Teď si pomyslela: „Kdyby mi tak napsal bratranec Karlos, že bych se konečně poprvé v životě vypravila na dovolenou! V domácnosti všechno klope, nic tu nepro- švihnu...“

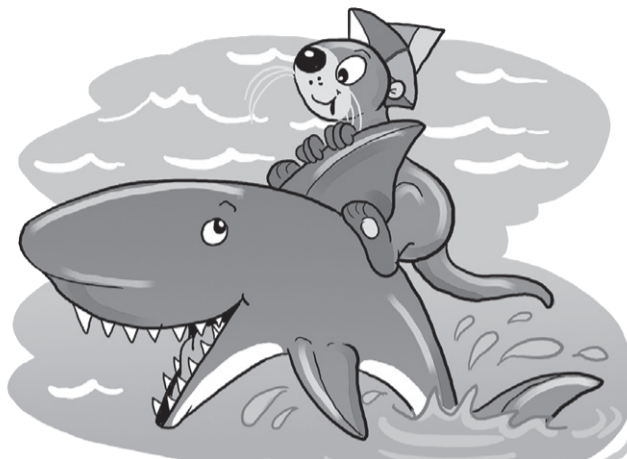
A dopis skutečně vydřil vodní pošta doručila. Jasně, že je od Karlose, veleuznávaného ředitele mořské hydrometeorologické stanice. Byl by prý rád, kdyby přijala jeho pozvání, neboť potřebuje s něčím poradit, i když je tím vědátorem.

Nesmí prošvihnout odjezd autobusu z Českého Krumlova, který právě přivezl kopici turistů a chystá se zpět pro další. Honem balila kufry. Blíž se léto, akorát čas na povalování na pláži. Jenže jako vydra by byla v autobusu příliš nápadná a vedoucí turistického zájezdu by ji mezi ostatní výletníky nepustila. A tak se z Alžběty stala pohledná mladší dáma, s kterou byla radost cestovat. Ovšem jen do okamžiku, kdy nastalo zděšení. Ta mladá dáma byla najednou fuč a místo ní se na kraji moře ráchala vydra! A když majestátně připlul žralok obrovský, bratranec Karlos, pozdvižení se změnilo na úprk. Jenom vydra Alžběta se se žralokem objala a opusinkovali se a potom naskočila na jeho hřbet a už plavali pryč: „Vítám tě, Alžběto,“ radostně huláká Karlos, „hned nabereme směr skaliska, kde spatříš, co mi drásá žraločí srdce!“ prskal teď mořskou vodu a Alžběta se zakuckala, neboť si té slané vody lokla.

Ale ještě větší hrůza čekala na Alžbětu u skalisek! Hladina překrásného moře byla pokrytá plastovými odpady všude, kam oči nejen dohlédly, ale ještě o kus dál: „Do moře se dostávají z měst na pobřeží a z řek přítékajících z evropského vnitrozemí a taky z evropských pláží. Co s tím provedeme...? Ryby i ostatní živočichové se dusí - bodejť by ne, kdo by chtěl v takovém nepořádku žít.“

„Za všechny, kdo to zavinili, se moc omlouvám, Karlosi!“ ozve se Alžběta skoro šeptem, jak se za provinilce stydí: „A myslím, že znám recept, jak každého lhostejného člověka dovést k rozumu. Stačí, když se mu za to, co má na svědomí, usadí za krkem hanba s ostudou! Budou ho nepříjemně šimrat, aby si konečně povšimnul žlutých kontejnerů na plasty - a právě z plastů pak vzniknou nové užitečné věci.“

Karlosovi se strašně chtělo vydře Alžbětě zatleskat ploutvemi za tak výtečné rozluštění záhady, ale bál se, aby ji z ploutví neshodil: „Tak aspoň dostaneš vyznamenání, Alžběto chytrá!“

Kaskadérský kousek

Zima už se chystala na odpočinek, už nosila jen čepici bez šály, ale přivítala by, kdyby si mohla ještě zařadit. Proto ji jednoho večera potěšila mračna, která neunesla tolik sněhových vloček, a ráda je vysypala na zem jako rozmařilé hvězdičky.

A právě toho večera se chystal šofér kamionu pan Josef Štulce neobvykle brzy spát, protože ještě dávno před kurpěním musel tentokrát vyjet, aby stihnul zásobovat známý pivovar tmavozelenými pivními lahvemi, několik vinařství štíhlými lahvemi na víno z letošní bohaté úrody a jeden rozlehlý supermarket všelijakými barevnými skleničkami.

Spánek pana Štulce odpelášil tak zbrkle, že se náš drsňák za volantem ani pořádně nerozkoukal, a už byl na silnici. Sice mručel pod knírek pod nosem, co to je za nápad v tomhle čase končící zimy naložit na krajinu tolik sněhových vloček, ale nic mu to nebylo platné. Jen ho to možná rozptylovalo, a tak v jedné docela mírné zatáčce blízko Dačic překvapil Josefa Štulce nečekaný smyk. Přívěs začal na zasněžené silnici tancovat od zábradlí k zábradlí a celý kamion i s dlouhým přívěsem se náhle obrátil na bok a začal klouzat dolů ze stráně, až se opřel o několik silných stromů... Všechno doprovázel rachot, skřípot, ostrý cinkot lahví a skleniček, ještě štěstí, že prázdných. Střepy svištěly kolem dokola, že měla vydra Alžběta co dělat, aby uskočila, když zrovna vyrazila s rodinou z nedalekého penzionu na lyžovačku. Potom se ten mumraj uklidnil: „To byl ošklivý smyk,“ ozvalo se nahoře u silnice, „snad to šofér přežil...? Už někdo volal hasiče, záchranku a policii...?“

Na místě nehody blikala světla záchranářů, houkačky utichly, už se úplně rozvedlo. O Josefa Štulce bylo postaráno. Kupodivu ten karambol odnesl jen odřeninami a možná nějakou zlomeninou, což se teprve pozná: „Všechny ty střepy musíme nějak odstranit,“ dumal velitel hasičů a někdo z přihlížejících řidičů, kteří ve svých autech chváta do práce, ale teď museli čekat, navrhnul: „Tak je třeba odvezte na sběrný dvůr v Dačicích, mají tam kontejnery se zelenými samolepkami...“

„To je prima nápad,“ souhlasil velitel dopraváků, „zajistíme tak jejich přepravu k recyklaci do továrny, kde je vyčistí od špíny a roztrídí, takže se z nich znovu vyrobí stejné lahve a skleničky!“

Jefáb s ramenem jako chapadlo chobotnice a bagry se širokými lžicemi pak měly co dělat až do příštího večera. Konečně nebylo po havárci ani stopy. Jenom Josef Štulce měl těžkou hlavu, co ho za ten karambol postihne! „Měl jsem jet pomaleji a tolik nepospíchat,“ vyčítal si...

z knihy Toulky vydry Alžběty, kterou vydal Krajský úřad Jihočeského kraje spolu s EKO-KOM, a.s.
text: Zdeněk Šmaus, ilustrace: Zdeňka Študlarová

Přiznáme se, že jsme až do okamžiku, kdy Robinson dostal příspěvky od dětí ze ZŠ Národní - Montessori z Prachatic, také příliš nevěděli o tom, že by v našich základních školách žili nějakí skřítkové. Ale je to tak! Jako důkaz přinášíme zprávy o jejich životě, co dělají, jak se chovají, jak se jim ve škole líbí či nelíbí...

Podivuhodné bytosti ve školách

Malí skřítkové

Každý den ve škole, když všichni odejdou, tak do naší a všech tříd naskočí skřítki. Do té naší naskočí Mlsoun, který spapá droby, které paní uklízečky nevysají. Pak Hlavička, který přepočítává sešity. Pozor, pak tu je Kvítka a ten pohazuje pomůcky, proto tu musí být Jůlinka a ta ho napomíná. Pak je tu Meduňka a ta třeba mluví s pavouky: „Pavoučku, nesmíš plašit děti, když pracují, a taky se schovávej.“ Ale to víte, občas je zvědaví a koukne se, jak pracujeme. Jednou ale Jůlinka nepřišla a Kvítka poházel dětem pomůcky, a když se skřítki šli schovat do podlahy a přišly děti, Hlavička slyšel, že si děti stěžují na rozházené pomůcky. Hned mu bylo jasné, že Kvítka tu pomůcky rozházel. Druhý den už Jůlinka přišla a Hlavička jí to všechno řekl a všichni skřítki na Kvítka křičeli. Kvítka slíbil, že se pokusí neníčit dětem pomůcky, ale někdy to sem tam poruší.

Takže, milé děti, když někdy najdete neuklizenou pomůcku anebo rozházenou, tak v tom má prsty Kvítka. Mám ráda skřítky.

Andrea

Nepovedený úklid

Jednou se zase skřítki probudili a zrovna měli na plánu uklízení geometrie. Dali se do úklidu a najednou Bum! Bác! Buch! Spadla skříň s geometrií. V tom vešla do třídy Martina, uviděla skřítky, jak jí probíhali pod nohama, a od té doby se paní učitelka a paní učitelé kamarádí se skřítky, kteří jim pomáhají.

Eduard

Skřítki a čeština

A už je to tady, začínají nám prázdniny. Jeden školní skřítek Šárka vylezl ze svého domečku z dřevěné skříňky, kde leží pomůcky. Šárka se divila, že ve třídě je takové ticho. Vylezl i skřítek Bety. „Bety, proč je tady takové ticho?“ zeptala se Šárka Bety. „Protože jsou školní prázdniny a děti odjely se svými rodiči na prázdniny.“ „Aha, aha, tak to jsem nevěděla,“ řekla Šárka. „Ale co budeme dělat?“ „Víš co, budeme dělat češtinu.“ Potom vylezl i skřítek Luka. Skřítek Luka je velký rošťák. Jenou rozházel dětem pomůcky. Tak Šárka a Bety dělaly češtinu. Pak tu je ještě skřítek Lula a Bubu a taky Koko a Šárku, Bety a Luka už znáte. Šárka vybrala stránku „J-O-H-A-N-K-A. Tak tahle čeština je asi nějaký Johanky. Tady na té stránce musíme zaškrtnout, co nepatří do pohádky O červené Karkulce,“ řekla Bety. Tak to zaškrtnali. „Tohle tam patří.“ „Tohle tam nepatří.“ „Ale patří.“ „Nepatří.“ „Patří.“ „Nehádejte se,“ řekla Lula. „Tak dobře.“ A tak spolu pracovali. „Koko, kolik je 4-4?“ zeptal se Bubu. „To je 0.“ „Aha, děkuju Koko,“ řekl Bubu. „Lulo, co děláš?“ zeptal se Koko. „Sbíráím tužky a pastelky a dávám je do ztrát a nálezu.“ „Aha.“ Šárka vybrala další stránku z češtiny. Crrr, zvoní, skončily prázdniny a děti chodí do školy a bude to jako vždycky a prázdniny za sebou. „A já budu zase zlobit děti,“ řekl Luka.

Emma

Dutina ve zdi

Co se asi děje ve třídě, když děti, paní učitelka i paní uklízečka odejdou? Něco zarachotí a za košem se vynoří tři školní skřítki. Jmenují se Uno, Duo a Tria. Uno o všem rozhoduje, Duo má spoustu nápadů a Tria ráda hledá nové cesty. Někdy se v tom bludišti ztratí. Na podzim si všichni někdy zalezou a povídají si o tom, kde budou bydlet přes zimu. Ve vytopené třídě by se mohli rozplynout. V mrazu by ovšem zmrzli. Pátrali, až za geometrickou pomůckou našli otvor a vešli do něj. Našli v dutině zařízený skřítkovský pokojíček a šťastně v něm přečkali zimu.

Julie

Školní skřítki

1. kapitola: Skřítki ve škole

Skřítki jsou hodní a zkouší se učit jako my děti. Těch skřítků je mnoho. My děti, jsme odešly na prázdniny a ti skřítki se začali učit. Z pomůcek, ze sešitů a z mnoha dalších.

2. kapitola: Jak se skřítki učí

Skřítek David se kouká do češtiny a říká: „Kryštofe, jak patří vyjmenovaná slova po p?“ A Kryštof říká: „Pýcha, pytel, pysk, netopýr, slepýš, pyl, kopyto, klopýtat, třpytit se, zpytovat, pykat, pýr, pýřit se, čepýřit se.“ „No Kryštofe, díky, ty to ale dobře umíš.“ No a potom se třeba koukají na pomůcky České republiky a na jiné.

3. kapitola: Jak se učí skřítki matematiku

Skřítek Kristýnka se učila matematiku. Počítání se zbytkem. Třeba tyhle příklady: $6:9 = 0$ zb. 6, $65:9 = 7$ zb. 2. A Gábinka zase geometrii, třeba: přímky, kružnice a tak dále. Jakub se zase učí násobek 5: 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 a ještě 10: 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100.

4. kapitola: Jak skřítki jsou v tělocvičně

Skřítek Matěj skáče přes kozu. Vendulka leze po tyči. Někteří lezou také po tyči. Někteří zase skáčou přes kozu. Adélka se zase houpe na kruzích a její kamarádi se také houpali.

Kateřina

O stěhovavých školních skřítcích

Byli jednou jedni školní skřítki. A ti skřítki byli hodní, bylo jich v každé Montessori třídě 5, takže jich bylo dohromady 25. A to je už nějaký rachot! Skřítki se vždycky těšili, až děti odejdou ze školy, protože se živili drobcečky od svačinek. Ale museli trefit tu chvíli, kdy tam nebyly děti ani paní uklízečka, protože po paní uklízečce už tam nebyl ani jeden drobceček. Bylo léto v plném proudu a děti se těšily na letní prázdniny. Ale skřítki se začínali balit na cestu. Ano, málem bych zapoměla! Nejdříve uspořádali velkou radu. A tam se shodli na stejném názoru jako každý rok, že se přestěhují na hřiště před školou. Byl den vysvědčení a děti už šly domů. A skřítki se začali stěhovat. Byli malí a tak lezli klíčovou dírkou ven. Stěhují se, protože když děti nejsou ve škole, tak nemají co jíst. Ale když se skřítki přestěhují na hřiště před školou, mají přímo hostinu. Když byl konec prázdnin, týden před začátkem školy, skřítki se stěhovali zase zpátky do školy. Když už byli ve škole, tak se vybalovali. A protože měli rádi paní učitelky, tak začali uklízet třídy. Ometali prach, myli lavice, srovnávali pomůcky a tak dále. Skřítki se nudili a tak šli do tělocvičny. V tělocvičně se jeden houpal, druhý dělal kotrmelce, třetí lezl po tyči, další si hráli s míčem a jiní skákali přes švihadla.

První den školy si skřítki řekli, že když jsou děti doma, když jim skončily hodiny, tak aby nebyli hloupí, že se něco naučí. Zkoušeli se učit různé věci, ale shodli se na tom, že by to chtělo paní učitelku. Nakonec paní učitelku sehnali. Byla moc, moc, moc hodná, skřítki jí měli rádi a založili první školu skřítků. A zazvonil zvonec a našeho příběhu je konec.

Johanka

O skřítkovi Majnrovi ve škole

Jednou byl malý skřítek jménem Major Majnr. Byl mu 2 roky a jeho rodiče umřeli, tak byl ve skřítkím domu, kde je to tam jako v dětském domově, ale Majnrovi se tam nelíbilo a on byl chytrý kluk, takže chtěl utéct. A jednou šel ven, aby utekl a viděl poštovní auto, tak do něj skočil a pak když jeli, tak skřítek našel školu. Šel se tam kouknout. Ve škole bylo ticho a najednou zvoní zvonec a už nebylo ticho a vyběhla pak Eliška a všimla si skřítky. První se skřítek lekl, ale pak ho Eliška uklidňovala, tak se skamarádili. A o rok později Major poznal celou třídu a jednou začal Coronavirus a byla karanténa, skřítek byl sám a našel hodně zajímavých věcí, ale furt byl smutný a najednou slyšel zvuky. Dom...bum...bam... . A říkal: „Skřítkí jazyk to není, možná.“ A měl takovou radost. A byli tam skřítki, skamarádil se, měl dokonce nejlepšího kamaráda, jmenoval se Luboš. Zazvonil zvoneček a pohádky byl koneček.

Laura

Skřítki a uklízečka

Malí školní skřítki Ryša, Míša a Toník jsou tu od toho, aby po dětech uklízeli matematické pomůcky. Někdy se s nimi i učí. Jednou, když uklízeli, něco divně zavrзло, otevřely se dveře a do třídy vrazila uklízečka a skřítki rychle utekli za tabuli. Malinko povykoukli a věřte nebo ne, vysavač udělal vrrr a skřítki byli uvnitř. Volali o pomoc, ale nikdo je neslyšel. Ve vysavači byla velká tma a skřítki se v něm úplně ztratili. Našli se, až když paní uklízečka otevřela vysavač. To byl randál, když paní uklízečka viděla, jak tři skřítki skáčou z vysavače rovnou na podlahu. Nejdřív křičela: „Pro pána Jána, co to tu mám za myši.“ A pak je chtěla plácnout plácačkou na mouchy. Skřítki utíkali a jen tak tak proklouzli dveřmi. Utíkali zpátky do třídy. Od té doby si skřítki dávají pozor na vysavač, aby je zase nevysál.

Matyáš

Skřítki ve škole

U skřítky Vaška bylo ráno a tak se vydal do školy. A tam našel gumu a taky pastelku a další věci. Lavice má se svými spolužáky vzadu a tam se učí matematiku a písanku a češtinu. A školní skřítki nemají jídelnu ani čipy jako my. Chodí do jídelny si jíst droby a pít si berou z kohoutku.

Felix

Školní skřítki

Nad třídou 2.M je mezipatro. Tam bydlí skřítki, kteří opravují a čistí židle a lavice. A jak to dělají? 20 skřítků se spustí dolů a vezmou 1. židli, 2. židli, 3. židli a tak to dělají až do druhého dne. A než přijde Martina, tak to vrátí do pořádku.

Max

Bim v bance

Bim, Bam, Bum, Bambulka a Bohunka jsou školní skřítki. Žijí u nás ve škole, v ředitelně za skřítki. Když je škola prázdná, tak vylezou ven a jdou si hrát. Bim dětem hází bačkůrky do jiných šaten, protože si hraje, že to jsou loďky a plují do jiného přístavu, a Bohunka to musí vše napravit. Bam se stará o všechny kytky ve škole. Zalévá je a ometává je malým smetáčkem, hezky se o ně stará. A kytky jsou krásné. Bum je skřítek, který má rád Montessori pomůcky. Jeho sestra Bambulka hledá tužky a dává je do ztrát a nálezu. Však jednoho dne Bim uklízel banku, a když uklízel poslední 1000, spadl s ní dovnitř a volal o pomoc, ale nikdo ho neslyšel. Byl tam celou noc. A když to Bambulka zjistila, tak to řekla svým kamarádům. Tak mu šli na pomoc, ale všem se to zdálo pomalé a tak bambulka navrhla, že pojedou po různých věcech, tak to řekla svým kamarádům. Když děti šly na oběd, tak byla jejich chvíle, aby ho šli zachránit. A když šli do třídy, slyšeli jenom: „Ppppppppppppppppppp.“ Bylo to hrozně slabé, ale Bambulka to dobře slyšela a tak šla za tím zvukem. Viděla, jak Bim je uvnitř v bance a udělal skřítkový můstek a po něm mohl Bim ven. To bylo radosti, ale děti se právě vracely do třídy a skřítkové byli v nebezpečí, ale Bohunka věděla, co udělat. Řekla svým kamarádům, ať prolezou úplně pod dveřmi třídy a taky že to udělali, co jim řekla Bohunka a taky že se jim to povedlo. Doma za skřítki ředitelny si dali teplý čaj a druhý den se všem dařilo o hodně líp. Bambulka nasbírala 26 tužek. Mám ráda skřítky.

Tereza

Školní skřítki

Vyjmenovaná slova

Jednou si školní skřítki řekli, že vylezou do třídy. Jmenovali se: Gabriela, Michal a Jakub. Ale nejdříve se museli ujistit, jestli ve třídě není ani jediné dítě. Tak se podívali a vykročili a u toho si zpívají: „3 skřítki jdou, pěkně za sebou, řápají si třídou, cestou, necestou. Kufry nemají, cestu fakt znají, ...“ Ale pak se zarazí. Na polici ležela bedna s nápisem VYJMENOVANÁ SLOVA a tak se v bedně začali prohrabovat a Gabriela našla obálku s nápisem Vyjmenovaná slova po P a zeptala se Michala, jaká jsou vyjmenovaná slova po P, a Michal začal říkat: „Pýcha, pytel, pysk, netopýr, slepýš, pyl, kopyto, klopýtat, třpytit se, zpytovat, pykat, pýr, pýřit se, čepýřit se.“ Gabriela řekla: „Děkuju.“ Potom ale Kuba začal vyprávět: „Já řeknu vyjmenovaná slova po M.“ A začal: „Mlít mlíko s máslem a udělat těsto.“ Ale Michal řekl: „Ale to není možné, takto přece nevypadá vyjmenované slovo po M. A tak se učí dál a dál.“

Skřítki a znamení zvěrokruhu

Jdou skřítki dál, když dokončí vyjmenovaná slova po S a uvidí obálku s nápisem Znamení zvěrokruhu. Stop, počkat, počkat. Málem bych vám zapoměla říct, jak vypadala. Byla svítivě žlutá s oranžovými tečkami a s fialovou mašlí. Otevřou obálku a vidí obrázky zvířátek. „Co to je?“ říká Michal. „Hele drak,“ říká Gabriela a Kuba řekne: „Ale prdlajs drak.“ Gabriela řekla: „Nevím, co to je prdlajs drak.“ Michal řekne: „Tak se nehádejte, drak je čínské znamení, jako zajíc, laň. „A počkat, laň je co?“ „To až přistě,“ řekne Michal a teď už odchází zpátky za tabuli. Dobrou noc skřítki.

Julie